

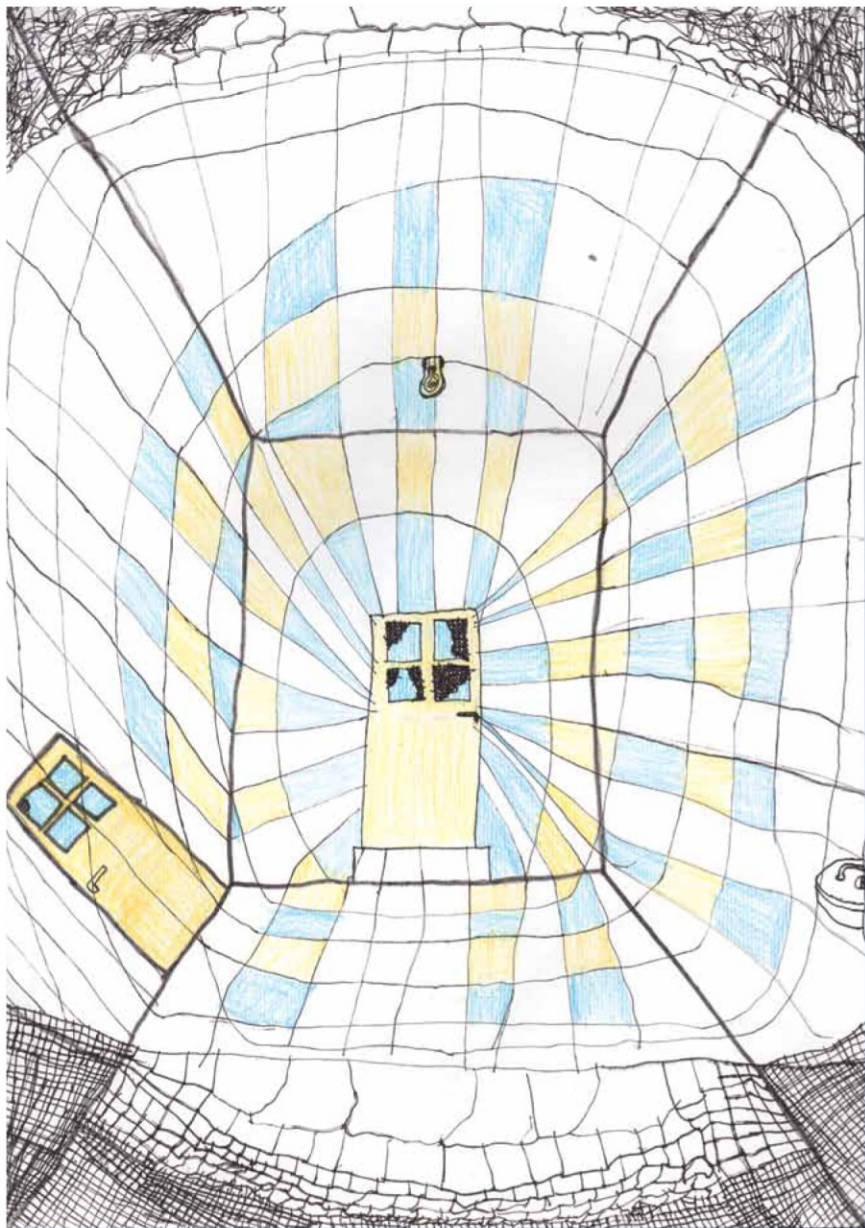
PRVI KORAKI

26. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2020

Blaž Zelenik, 5. b

VSE NAJBOLJŠE OLGICA

Vse najboljše Olgica,
mi želimo ti iz srca.
V tebi se dosti otrok je spoznalo
in v prijateljske zveze se podalo.

Čeprav se nam vsak dan ne ljubi iti v učilnice tvoje,
smo srečni, da srečamo sošolce svoje.
Ko šolski zvonec zazvoni,
smo najsrečnejši mi,
saj v jedilnico oddrvimo vsi,
kjer po dobri malici diši.

V tebi vladajo pravila,
kljub temu si učencem tudi kdaj kaj oprostila.

Čeprav si stara in učena,
ne zamenja te šola nobena!
Zato ponosni smo vsi,
da tvoji učenci smo mi!

Klara Gabrovec in Neža Gašparič, 6. b

KAZALO

VSE NAJBOLJŠE OLGICA	3
KAZALO	4
SO PTICE RES SVOBODNE?	6
JAZ SEM ŽIRAFI	7
JAZ SEM GEPARD	7
ROJSTNI DAN	8
PROMET	8
PRIMOŽ TRUBAR	9
JAZ SEM KUŽA	11
JAZ SEM SRNA	11
MI SMO 4. B	12
LISICA MICA HODI V SANJAH.....	13
JAZ SEM PTIČ.....	14
JAZ SEM VEVERICA	14
KDO JE UMETNIK?	15
HITER FANT	15
ZIMSKE RADOSTI	17
JESEN	17
SNEG!	17
MASLO IN KRUH GREŠTA	
NA POTEPI	18
PRIJATELJSTVO	18
ZEMLJA.....	19
RIM	20
PRIMUS.....	21
MOJA MAČKA	23
JAZ SEM MUČA	23
JAZ SEM PES	23
SLOVENIJA	24
JAZ SEM PES	25
JAZ SEM VOLK.....	25
JAZ SEM OVČA	26
RIMLJANI	27
RIMLJANI	27
RIMLJANI	29
PO HALOŠKI PLANINSKI POTI	30
JAZ SEM PES	30

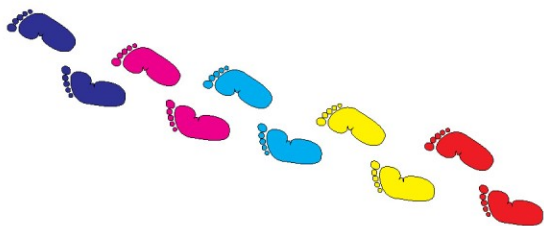

Katarina Gornik, 3. b

Jana Dokl, 8. a

PRIMOŽ TRUBAR	31	ENKRAT, KO BO OČKA MAJHEN	56
ROZI V PROMETU	32	SNEŽAK	58
VESOLJE	32	KOKOŠKA ROZI	58
ROKOMET	33	PRIMOŽ TRUBAR	59
PUST	33	V ŠOLO	59
NEKOČ ... BO	35	S KOKOŠKO ROZI	
MOJA DOMOVINA – SVOBODEN		V CELEM TEDNU	60
KOT PTICA	36	RAKETA	60
VESOLJE	37	ŽIVALSKI DIRENDAJ	61
PUST	38	SNEG	61
ŽIVLJENJE SNEŽAKA	38	GREVA	63
BOŽIČKOVO DARILO	40	ŽALOST	63
JAZ SEM MRAVLJA	40	POLOMIJA	64
RIBOLOV	41	ŠOLSKI ZVONEC	64
JAZ SEM KRAVA	41	ZAJTRK	65
DOKTOR FIG FIG	42	DRUŽINA	65
NOVO LETO	42	KAJ JE TO?	67
PESEM O PESMI	43	VREME	67
PESEM	43	BOŽIČ IN NOVO LETO 2020	67
NOGOMET	44	ZIMSKE NORČIJE	68
ROŽNATA VAS	44	MOJI KORAKI	68
ZMAGA	46	IZGUBLJENA OVČKA	69
MATERINSKI DAN	46	OD POETOVIA DO PTUJA	69
PRIJATELJSTVO	47	RIME	71
SANJE	47	DOMIŠLIJA	71
JESEN	48	NACE	72
FRANCETOVO ŽIVLJENJE	49	UNIČEN PLANET	72
NENAVADNO	49	LETNI ČASI	73
VEČNI POET	50	UČITELJICA SANJA LAZANJA	73
SUNNY	50	ZGODBA 9. A	75
PRIMOŽ TRUBAR	51		
JAZ SEM KAČA	51		
PRVI ŠOLSKI DAN	53		
POČITNICE	53		
ŠOLSKI ZVONEC	54		
DAN KOKOŠKE ROZI	54		
PESEM O NAŠI DOMOVINI ZEMLJI	55		
LEGO KOCKE	55		
S PRIJATELJI V ŠOLO	56		

SO PTICE RES SVOBODNE?

Ko mirno hodim v mraku,
prevzema sreča me, radost,
veselje, up na vsakem koraku,
v srcu čutim le mladost.

Po glavi misli mi bežijo,
svoboda, mir, le kaj je to?
Zakaj ptice v nebo vzletijo,
zakaj one svobodne so?

Zakaj labod v jezeru plava
mirno brez vsakršne skrbi?
Zakaj sinica kar zapoje,
kadarkoli se ji zdi?

Zakaj orel zadržuje se v gorah?
Kaj sove ni ponoči strah?
A res vrabec med ljudmi kraljuje?
Le kje štoklja danes je doma?

Pa so ptice res svobodne,
ko lete čez planote neprehodne?
Ali jih ogrožamo mi,
kadar počnemo, kar se nam zdi?

Morda svoboda ni nikomur dana,
ki si je ne pribori,
nikomur ni prosto predana,
nikomur se ne zagotovi.

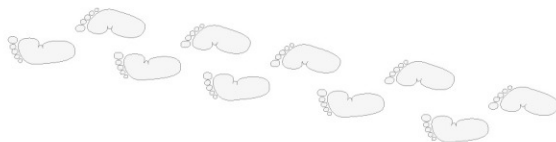
JAZ SEM ŽIRAFI

Jaz sem žirafa, ti pa ne,
jaz sem velika, ti pa ne,
jem liste, ti pa ne,
brcnem te, ti pa mene ne!

No, saj sam prav dobro veš,
kaj bi dal, da bi bil žirafa,
da lahko bi jedel liste z drevesa!

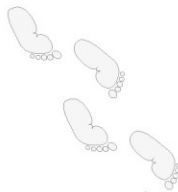
Ammar Vertič, 5. b

JAZ SEM GEPARD

Jaz sem gepard, ti pa ne,
jaz sem hiter, ti pa ne,
hitrejši sem od tebe.

Jaz sem gepard, ti pa ne,
jaz sem velik, ti pa ne,
jaz imam pike, ti pa ne,
jaz sem lep, ti pa ne,
mene vsak občuduje,
tebe pa nobeden.

Tim Benko, 5. b

ROJSTNI DAN

Danes je moj rojstni dan,
zato vesel sem in nasmejan.

Ko zjutraj se zbudim,
voščijo mi vsi,
a najboljše se mi zdi,
ko darilo se prikaže pred mojimi očmi.

Pisan papir, pentlja rdeča,
ko ga odprem,
je to velika sreča.
V njem zagledam avto bel
in res sem zelo, zelo vesel.
A to še ni vse!
Že pojejo mi pesem za rojstni dan.
Na mizi torta s svečkami stoji,
ko močno pihnem,
se iz vseh kadi.
Zaprem oči in mislim si,
naj želja se izpolni mi.

Danes glavni sem junak.
Želim si, da bi bil prav vsak dan tak.

Tine Holc, 2. a

PROMET

Dvignjena roka
za varnost otroka,
v mestu, na vasi in drugod,
da bo varen povsod.

Bine Kodrič, 2. b

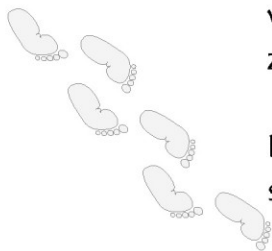
Grega Markez, 5. b

PRIMOŽ TRUBAR

Primož Trubar duhovnik in pisatelj je bil,
z njegovimi knjigami vsak lahko se je učil.
Učil brati, pisati, lepo govoriti
ter se z učenjem veseliti.

Primož Trubar duhovnik in pisatelj je bil,
v luči protestantske vere je vsak dan molil,
ob tem pa svoje vernike brati in pisati učil.
S širjenjem nove vere na Slovenskem srečen je bil,
vendar so zaradi namena ga hot'li zapret',
zato brž odšel na Nemško je živet.

Primož Trubar duhovnik in pisatelj je bil,
s Katekizmom in Abecednikom je Slovence razveselil.

Patrik Desku, 6. a

Rok Gojčič, 7. a

Tara Kloar, 7. b

JAZ SEM KUŽA

Jaz sem kuža, ti pa ne,
rad se kopam, ti pa ne,
vsak se me boji pobožati,
tebe pa nobeden.

Z mano se vsak igra,
s tabo pa nobeden.

Nea Majerič, 5. b

JAZ SEM SRNA

Jaz sem srna, ti pa ne,
jaz v gozdu skačem, ti pa ne,
vsak me želi prijeti,
tebe pa nobeden!

Jaz sem srna, ti pa ne,
jaz sem divja, ti pa ne,
vsak me hoče zdaj imeti,
tebe pa nobeden!
No, saj sam dobro veš,
kaj bi dal, da bi bil jaz srna,
da bi lahko divjal,
srčno premagoval ovire.

Tina Zupanič, 5. b

MI SMO 4. B

Mi smo 4. b,

vsak za nas ve.

Radi se učimo ter se znanja veselimo.

Ko poletje na vrata potrka,

takoj iz šole odhitimo

ter se z novim znanjem na morju veselimo.

Septembra, ko se vrnemo s počitnic,

se z veseljem srečamo vsi.

Pogrešali smo druženje in šolske že klopi.

Radi se veliko učimo,

zato nam tudi učitelji petice redno delijo.

Malo šale ni odveč ter smeha in veselja,

solze hitro preskočimo,

raje se dobri volji posvetimo.

Računamo in pišemo ter beremo in pojemo,

z brisalci malo zbrišemo

in popravo nato napišemo.

Radi imamo športno, matematiko,

slovenščino in ostale stvari,

najbolj pa nas šala našega učitelja razveseli.

Ko gremo na kros, hitimo,
ker radi smo prvi mi,
ker smo junaki in šolski prvaki.
Ja, to smo mi.
Mi smo super,
malo poseben razred,
to vedo zdaj že vsi,
zato v en glas vzkliknimo,
4. b naj živi!

Hana Kmetec in Tijara Zemljarič, 4. b

LISICA MICA HODI V SANJAH

Lisica Mica gre v gozd
in vidi veliko kost.
V gozdu vidi še tigra,
ki se z žogami igra.

Mimo priteče še žirafa
in vpraša: »Kako si kaj?«
Lisica ji odgovori:
»V redu sem, kaj pa ti?«
Sama mama zakriči,
lisica Mica se zbudi.

Eli Tement, 4. a

JAZ SEM PTIČ

Jaz sem ptič, ti pa ne,
imam krila, ti pa ne,
noben me ne more ujeti,
ker letim po zraku.

Jaz sem ptič, ti pa ne,
imam gnezdo, ti pa ne,
v njem pa skrivam jajca.

No, saj sam prav dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi ptič,
da bi črve po njivi lovil,
da bi s črvom se v kljunu
vsakemu pohvalil.

Nina Hodnik, 5. b

JAZ SEM VEVERICA

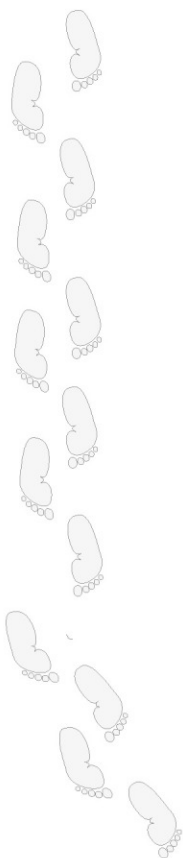
Jaz sem veverica, ti pa ne,
jaz pa plezam, ti pa ne,
vsak si me želi prijeti,
saj imam lepi repek.

Jaz sem veverica, ti pa ne,
trgam lešnike, ti pa ne,
če bi mi jih hotel vzeti,
ti jih ne dam,
ker jih nisi vreden.

Iva Holc, 5. b

KDO JE UMETNIK?

Kdo je umetnik?

Umetnik je človek, vendar kaj počne?

Kaj je umetnost, kdo to ve?

Ali je umetnost rima?

Ali je rima umetnost, vendar kaj je rima?

Je rima tudi, če rečem žogica nogica?

Če je rima umetnost, ali je pesem prav tako?

Če sta rima in pesem umetnost,

potem umetnik piše pesmi

in je umetnik tudi pesnik.

Vendar kakšne pesmi piše?

Lahko so rime ali jih ni.

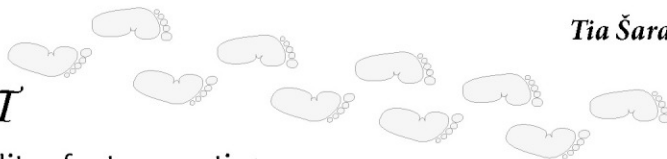
Poezija je vendar umetnost

in seveda tudi spretnost.

Kdor jo ima, je pesnik za dva.

Tia Šarac, 7. b

HITER FANT

Hiter fant po cesti gre,

zdaj že šviga čez gore.

Ko pa pride na gore,

pade zopet na polje.

Zara Holc, 3. c

Tara Gracija Kolednik, 3. b

ZIMSKE RADOSTI

Snežinka za snežinko padajo
in odejo belo delajo.
Otroci se smejemo ter kepamo
in snežene može ustvarjamo.
Zima ne ustavi nas,
ker za sankanje in smučanje
prišel je čas.

Livia Sartor, 1. a

JESEN

MI V GOZD HITIMO,
DA JURČKE POLOVIMO.
BABICA NAM JIH SPEČE,
»MMM, KAKO SO DOBRI!«
NAŠ MATIC REČE.

Ajda Šuler, 1. b

SNEG!

Sneg, beli sneg, kje si?
Otroci nestrpno čakamo te vsi.
Radi kepe bi metali
in snežaka izdelovali.
Malo zdaj zapadel si,
a to ni dovolj za zimske radosti.
Bo pa drugič več,
saj te nikoli ni preveč.

Vall Tris Draškovič, 2. b

MASLO IN KRUH IŠČETA NA POTEPU

PMaslo in kruh iščeta med,
to bo nastala dobra jed.

Pridruži se oreh
in skoči na med,
jabolko naredi red.
A mleko ji ne pusti,
on ve, da glavni si ti.

Zdaj jed imaš,
to tradicionalni zajtrk je naš.

Ema Ganzer in Ana Milošič, 4. a

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo se ne da kupiti,
da se pa ga pridobiti.

Prijateljstvo ni žalost,
je veselje in radost.

Prijateljstvo je zabavanje,
a nikoli predavanje.

Prijateljstvo se nikoli ne konča,
temveč se v nove dogodivščine poda.

*Aleksander Kaučevič, Blaž Huzjak,
Hugo Hodnik, Oskar Kolarič, 4. a*

ZEMLJA

Zemlja, naš planet!
Kaj s tabo se dogaja?
Odpadki te prekrivajo,
nevidna boš postala!!!

Le kaj nam bi povedala,
če bi govoriti znala?
Morda kričala bi,
nas drugam nagnala!!!
Pa saj oglašáš se!
Grmiš, poplavljaš, treseš, bliskaš ...,
a mi se ne zavedamo,
da opozarjaš,
na nas pritiskaš!

Pa saj ne gre samo za nas,
rastline in živali tu trpijo.
Te nimajo vpliva,
v nemoči se borijo.
Neba modrino dimna zavesa skriva.
Morje naše kliče na pomoč!
Kdaj konec temu naredimo, danes ... ali nekoč?
Včeraj je prepozno,
ni več časa!
Danes vsi začnimo
in lepa bo spet Zemlja naša!
Moder naš planet
ponosno se boš spet vrtel v osončju med planeti.

Pred tabo dolgo je življenje,
ni treba ti umreti!

Veliko si že doživela,
a se ne vdajaš!

Mi le drobec vsega smo,
kar ti za nas prestajaš.

Žareča v notranjosti,
tam jezo skrivaš svojo,
daj Zemlja naša nam priložnost,
da končamo morijo tvojo!
Kaj bi govorili še,
to nikamor nas ne pelje!
Pljuni v roke svoje zdaj,
da Zemljo spremenimo spet v raj!

Neja Gajzer in Ela Holc, 7. b

RIM

Nastal je Rim,
še preden sta se rodila brata Grimm.

Prišli so pred našim štetjem
in nas navdušili s svojim so početjem.
Zdaj so samo še zgodovina,
ampak vedno bodo del našega spomina.
Njihova vojska je osvojila veliko mest
in zgradila kar nekaj rimskih cest.
Tudi Poetovio so osvojili,
mi pa ga v Ptuj spremenili.

Nosili so čelade bleščeče,
sandale in ostre meče.

Primus general XIII. legije Gemine je bil
in v bojih barbare vedno pokosil.
Vespazijan v Rimu ponosen je bil,
za zmage neštete mu slavlje je priredil.

Se leto 69 je pisalo,
ko naše mesto prvič bilo je pisno imenovano.
Tacit, ta znani zgodovinar rimski,
prvič je zapisal Ptuj kar v pisavi latinski.
Poetovio se bo imenovalo
in del zgodovine bo pisalo.

Temu v spomin je Olgica muzikal priredila,
se o Rimljanih veliko naučila.
Gledalci so ob aplavzu vstali,
saj smo jih med predstavo tudi nasmejali.

Rimljani bili so uspešni,
vendar žal po tuji zemlji preveč »požrešni«,
zato rimski imperij žal je propadel,
na zahodni in vzhodni del razpadel.

Ptaju svoj pečat so dali,
ga leta 69 Peotovio poimenovali,
s svojo kulturo ga obdali,
s tem pa za vselej zaznamovali!

Alja Sedič in Zaja Postružnik, 6. b

PRIMUS

Primus mogočen je,
nasprotnike premaga prav vse.
Vsak, ki stoji mu na poti,
na koncu ga usmiljenja prosi.
Primus prav vedno dobre volje je,
od Muzikalusa pesmi posluša vse.
Cestus mu najboljše ceste dela,
Šniclus čara zelo okusna jela.
Generalus najboljšo vojsko ima,
zato se hitro vsak nasprotnik preda.
Najlepše rože Orhideus ima,
zato je lepa vsa okolica.
Maksimus odgovoren je za fontano!
Oznanilus nagovori vso ljudstvo zbrano,
da oznani pomembno informacijo,
da mesto se Poetovio imenovalo bo.

Patrik Desku, 6. a

Mia Varnica Predikaka, 2. a

MOJA MAČKA

Tačka je moja mačka!
Tačka je prava divjačka in skakačka.
Igra se s svojo miško z imenom Piško.
Nosi jo v svojo hiško.

Rada na kavču leži,
še posebej, ko spi.
Sosedovega mačka se boji,
takrat v hišo prihiti.

Mia Varnica Predikaka, 2. a

JAZ SEM MUČA

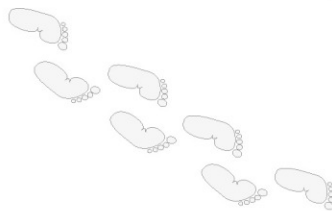
Jaz sem muca, ti pa ne,
jaz predem, ti pa ne,
jaz krampan, ti pa ne,
vsi se me bojijo,
tebe pa nobeden!

Zoja Pšajd, 5. b

JAZ SEM PES

Jaz sem pes, ti pa ne,
jaz pa ližem, ti pa ne,
glasno lajam, ti pa ne,
čuvam hišo, ti pa ne,
z mano se vsak igra,
s tabo pa nobeden.

Zala Kokol, 5. b

SLOVENIJA

Slovenija, moja domovina,
zagotovo je edina,
ki bogata narava jo obdaja.

Ptički nad Ptujskim gradom letijo
in uživajo v svobodi.

Po Blejskem jezeru plavajo veličastni labodi,
v Postojnski jami človeške ribice živijo,
po Alpah gamsi in kozorogi drvijo.

Triglav, veličastno se bohota v višave,
za njim se ozirajo vse radovedne glave.
V Piranu nam igra Tartini
najlepše sonate na svoji violini.

Je oče mest naš Ptuj,
ki ni nikomur tuj.
Prešeren nemo Julijo gleda
v Ljubljani ob tromostovju preko trga.

Po Prekmurju zlato žito rase,
po Tolminskih hribih se čreda pase.
V podzemlju kraškega sveta
marsikatera skrivnost je doma.
Vse to je Slovenija,
moja domovina,
ena in edina!

Nika Vidovič, 6. a

JAZ SEM PES

Jaz sem pes, ti pa ne,
jaz pa grizem, ti pa ne,
vsak se hoče z mano igrati,
s tabo pa nobeden!

Jaz sem pes, ti pa ne,
nosim palico, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
pa je nisi vreden!

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bi bil pes,
da bi vsakemu s palico v gobcu se pohvalil.

Lejla Fridauer, 5. b

JAZ SEM VOLK

Jaz sem volk, ti pa ne,
jaz pa grizem, ti pa ne,
vsak se me boji uloviti,
tebe pa nobeden.

Jaz sem volk, ti pa ne,
meso nesem, ti pa ne,
ti bi mi ga hotel vzeti,
pa ga nisi vreden.

Nikola Siračevski, 5. b

JAZ SEM OVCA

Jaz sem ovca, ti pa ne,
jaz imam volno, ti pa ne,
vsak se me želi prijeti,
tebe pa nobeden!

Jaz sem ovca, ti pa ne,
imam mleko, ti pa ne,
ti bi mi ga hotel vzeti,
pa ga nisi vreden.

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal,
da bi bil ovca,
da lahko travo ješ,
obrok pa ne bi imel konca!

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bi bil ovca,
da lahko vse poveš
in ignoriraš lovca!

Jaz sem ovca, ti pa ne,
imam pastirja, ti pa ne,
pes me čuva, tebe pa nobeden!

Jaz sem ovca, ti pa ne,
jaz imam ekipo, ti pa ne,
tebe vsak takoj pozabi,
mene pa nobeden!

RIMLJANI

Rimljani so legionarji predani.
Borili so se za svoje mesto,
ponosno korakali na rimsko cesto.
Primus mogočni general je bil,
ki do vsakega prijazen je bil.

Vojaki so se borili,
tudi našo Emono osvojili,
bili so plemeniti,
vsak se pač ne more tako boriti.

Maša Salemovič in Nika Vidovič, 6. a

RIMLJANI

Rimljani so zemljani,
ki ustanovili so mestece,
poimenovano Poetovio.
Nosili rdeče so obleke,
ki krasile čelade so jih žareče.

Rimljani se bojujejo,
ko zmagajo, praznujejo.
Primus vladar je tega mesta,
ki krasi ga lepa rimska cesta.

Panorama je bilo središče mesta,
z nje vodila je najmanj ena rimska cesta.
Okrog bili so tabori,
v sredini bil je vodnjak.
Ko v njega vrgel si kovanec,
postal lahko si junak.

Selina Murko in Živa Žnidarič, 6. a

Žana Vidovič, 3. b

Brina Milošič, 3. b

Jaša Hlupič, 8. a

RIMLJANI

Letos so arheologi izkopali
kup čarobnih stvari.
Stari meščani niso razumeli,
kaj se zdaj tukaj godi.

Vsi so verjeli in vriskali,
le Jakec iz sosednje vasi
prepričan je bil,
da to so same laži.

Pa je izginil enkrat v mesto,
tja, kjer arheologi odkrili so rimsko cesto.
Malo je gledal in se bal,
vendar pot v podzemlje je nadaljeval.

Ko je prišel do konca poti,
so ga Rimljani pričakali.
Enostavno ni verjel,
kam je prišel.

Odpeljal jih je s sabo
in jih pokazal vsem.
Tako Rimljani zavladali so mestu
in še dandanes se spomnimo
slavnih dni mesta Poetovio.

PO HALOŠKI PLANINSKI POTI

Pripravil na pohod sem se,
vzel sem jakno, da ne bo zeblo me.
Vzel sem tudi sendvič s šunko si,
v primeru, da želodec krulil bi mi.

Ko s pohodom začeli smo,
bilo je zoprno.
Hodili smo gor in dol,
pojedel sem že dva sendviča in pol.

Imeli tudi pavze smo,
da sok popili smo.

Proti koncu noge so že bolele me,
komaj čakal sem udobne avtobusne sedeže.

Ko prišli smo spet v šolo,
hitro odhiteli smo v jedilnico.
Bili smo zelo veseli,
saj smo zaslužen kosilo imeli.

Rok Kukovec, 8. a

JAZ SEM PES

Jaz sem pes, ti pa ne,
jaz pa ližem, ti pa ne,
glasno lajam, ti pa ne,
čuvam hišo, ti pa ne,
z mano se vsak igra,
s tabo pa nobeden.

Zala Kokol, 5. b

PRIMOŽ TRUBAR

Selil se je sem in tja,
saj niso vsi imeli radi ga.
Bil je mlad duhovnik
in globoko v sebi pisateljski čarovnik.

V nedeljo po opravljeni maši
čakal ga je čaj v rjavi čaši.
Takrat ideja prihitela je,
da knjiga napisala bi se –
Katekizem in Abecednik to sta bila,
postala sta večna zaveznika.
Ker pa svojega imena Trubar ni želel izdati,
v Katekizem se je moral z vzdevkom podpisati.

Če bi ga možje odkrili,
»Brž z njim v ječo!« bi zavpili.
Ker pa Primož bil bister je fantič,
izmuznil se je na Nemško hitro kot sam hudič.

Na svojo prvo slovensko knjigo izjemno ponosen je bil,
v njej nas, svoje LUBE SLOVENCE, je prvič naslovil!

Zoja Zemljarič, 6. a

ROZI V PROMETU

Rozi v prometu varna je,
ko po mestu sprehaja se.
Vsem pomaga,
da gredo varno s praga.
Kokoška Rozi se s kolesom vozi,
rola, skejta in peš hodi.
Ko pred prehodom stoji,
se najprej prepriča, da avta ni.

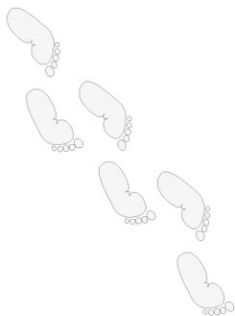

Ema Ganzer, 4. a

VESOLJE

Kje živijo ti planeti?
Tam nekje v galaksiji.

Tam so tudi zvezde,
ki svetijo nam iz neba
čisto vsako noč.
Pomagajo nam zaspati,
ko smo žalostni zelo.
Tam poleg zvezd so najlepši planeti,
ki iz Zemlje se jih ne vidi.

Na istem mestu vedno bojo ostali
in čakali na nas.

Zoja Čebulj, 5. a

ROKOMET

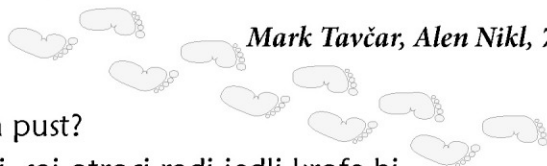
Rokomet ni balet,
vsak igralec je nad njim prevzet.
Navijači navijajo s strastjo
in ekipa zagotovo zmagala bo.

Na parketu brez skrbi si,
da tvoja ekipa ne zmagala bi.
Zato neumorno se borimo,
da pokal osvojimo.

Če izgubljaš, se poberi
in na nasprotnikovo stran proderi.

Igraj pa športno,
zmaguj pravično,
nesramen ne bodi,
tudi ob porazu pokončno hodi.

PUST

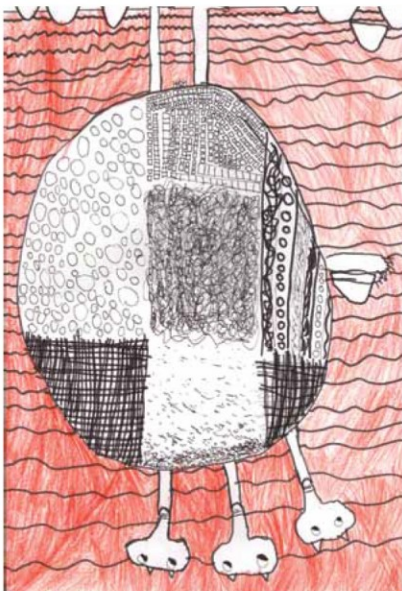
Mark Tavčar, Alen Nikl, 7. b

Kje je zdaj ta pust?
Iščemo ga vsi, saj otroci radi jedli krofe bi.
Maškare prihajajo in se veselijo,
kurenti pa skačejo in nam govorijo:
»Zima, zima bela, zdaj od nas odhaja,
k nam pa zdaj prihaja ta čarobni pust!«
Plesali in rajali bi zdaj vsi,
na povorki bi bili vsi po vrsti – ti in ti!

Pia Peršuh, 4. b

Samanta Gabrovec, 4. a

Brin Žnidarič, 4. b

Jaka Senčar, 4. a

NEKOČ ... BO

Nemiri, izgredi, poplave, onesnaževanje ...,
ko bi vsaj bile sanje!
Vse je čudno in drugače,
brez nadzora vse beži.
Živali kličejo nam: »Na pomoč!«
Narava nas potrebuje,
vse postaja huje!

Ne vidim več srečnih oči,
ne lepote naših dni,
vsi smo brez moči!

Zemlji se slabo godi,
ljudem pa ni mar.
Nihče se ne zbudi,
nihče ne popravi stvari.

Mogoče nekoč bo lepše,
mogoče bo drugače.
Ljudje se bodo spet povezali
in skupne ovire premagovali.
Kar pogrešam danes, je povezanost!
Vsi smo se drug od drugega odtujili,
vsak na svojo pot smo zavili.

Če skupaj bi stopili,
vse lažje bi bilo.
Upam, da nekoč ... bo!

MOJA DOMOVINA – SVOBODEN KOT PTICA

Ko v Dravo sem pogledal,
tole ptico sem zagledal.
Vsa bela in velika
cveti kot lovorika.

Ta ptica mi za vedno v srcu ostala je,
kot tudi druge ptice vse.
Vsak dan pogledat sem jo šel,
nikoli brez kruha prišel.

Ta ptica bila je zelo vesela,
ampak počasi postala je debela.
Rekel sem si, da ji ne bom več dal,
a naslednjo noč nisem zaspal.

Nato prišla je pomlad,
ptica ni več mogla zaspati.
Vedela je, da jajčka sledijo,
nato mladiči se izvalijo.
In čez teden zgodilo se je,
mama raca postala je.
Vsak dan jih je učila,
kako plavati, je po račje govorila.

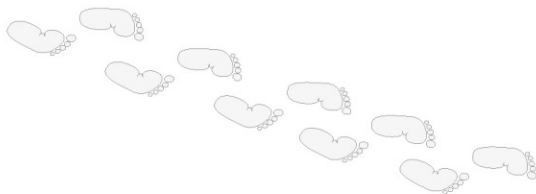
A en od ptičkov drugačen je bil,
plavati se ni zlahka naučil.
Mama raca mu je kazala,
a nista se z vodo spoznala.

Ko minilo leto je,
se vse spremenilo je.
Mladiči zrastle so,
nekaterim plavati se naučiti ni bilo lahko.

A na žalost prišel je čas,
ko se mama raca poslovi od vas.
Odpraviti mora se v južni topli kraj,
z drugimi besedami – odhaja v raj.

Oskar Hodnik, 6. b

VESOLJE

Vesolje temno je,
po njem planeti potikajo se:
Venera, Mars, Saturn,
Jupiter, Uran, Merkur.

Zemlja kroži okoli svoje osi,
nikoli ji dolgčas ni.
Sonce Zemljo osvetljuje,
ker nam v temi je najhuje.

Ema Ganzer in Eli Tement, 4. a

PUST

Pust je že pred vrati,
juhu se šemimo,
rajamo in zabavamo.

Pust je čas,
ko ne rabimo veliko spati,
se v maske šemimo in veselimo.

Živa Grdiša, Tjaša Krajnc in Hana Rojs, 3. a

ŽIVLJENJE SNEŽAKA

Jaka in Mila sta JANUARJA velikega snežaka naredila.

Noge je imel večje od medveda, roke kot metle široke.

FEBRUARJA so se na visokem snegu igrali, kepali, sankali, smučali in zabavali.

MARCA sneg se stali in snežak v senco hiti.

APRILA globlje v gozd gre, ker je sonček posijal in bi se lahko stopil.

MAJA v hladilnik gre, ker je v gozdu vse zeleno, ptički pojejo in vroče je.

JUNIJA na Antarktiko odpotuje, ker mu je v hladilniku brez veze, nima televizije in ne igrač, prostora malo je in ker nima prijateljev, žalosten je.

JULIJA na Antarktiki vse prijatelje spozna, pingvine, severne medvede, orke in kite.

AVGUSTA se s prijatelji igra, na hribčkih v snegu se kepa, drsa in po mrzlem morju kite žene.

SEPTEMBRA od prijateljev na severnem tečaju se poslovijo in na trgatev hiti.

OKTOBRA se v listje skriva in kostanje nabira.

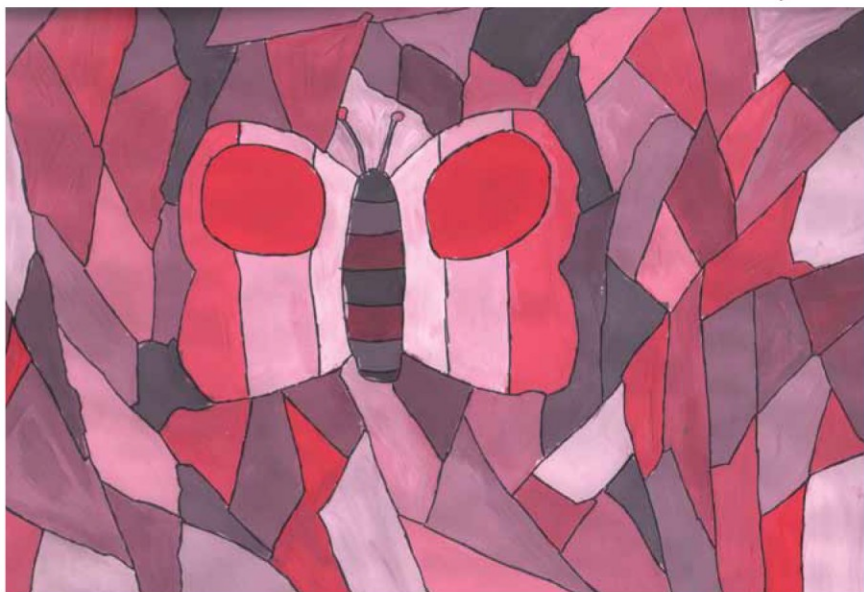
NOVEMBRA si nov šal bo zašil in sanke naredil.

DECEMBRA bil je vesel, ker sneg je spet prišel.

Mia Madjar, 2. b

Eva Ritonja, 5. b

Aleja Horvat, 7. a

BOŽIČKOVO DARILO

Pismo pišem in hitim,
da Božička ne zamudim.
Hitro vzamem črnilo in list papirja,
da zapisana bo vsaka želja.

V pismo zapišem želje vse,
a le kosilnica največja želja je.

Če za božič snega ni,
kosilnico prižgal bom en dva tri.
Božiček ne čudi se preveč,
vse tvoje skrbi so odveč.

Ti le pripelji mi kosilnico
in mi izpolni željico!

Pa še koristila bo vsem,
to ti odkrito povem,
saj trava vedno bo pokošena,
ne bo ušla mi bilka nobena.

Nel Cartl, 7. b

JAZ SEM MRAVLJA

Jaz sem mravlja, ti pa ne,
jaz sem majhna, ti pa ne,
mene vsak lahko pohodi,
tebe pa nobeden!

Gal Kiar Žmavc, 5. b

RIBOLOV

Rib veliko res ulovim,
saj vejo, da jih po ulovu spustim.
Na trnek natakнем črva,
srečnica je vsaka riba prva.
Riba že na trnku je,
še malo pa v vedru znajde se.

Ko eno ščuko ulovim,
od veselja ponorim.
Na morju res lovим veliko,
ampak potim pa se z odliko.

Zato si pavzo vzamem,
vabo s trnka snamem.
V morju res veliko ribic je,
zato mi tam ribarjenje v veliko veselje je.

Rok Kukovec, 8. a, Martin Marinkovič Borovnik, 7. b

JAZ SEM KRAVA

Jaz sem krava, ti pa ne,
dajem mleko, ti pa ne,
žvečim travo, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
a je nisi vreden!

Imam vime, ti pa ne,
pijem vodo, ti pa ne,
ležim v travi, ti pa ne,
vsak ima korist od mene,
s tabo pa nobeden!

Grega Markež, 5. b

DOKTOR FIG FIG

Pesnik izjemen bil je
naš Doktor Fig fig!
Poznamo ga vsi –
mladi in stari –
preko pesmi in knjig.

Balade, romance, soneti
njegova res dobra so dela,
tudi oda Zdravljica, ki se je
v Sloveniji kot himna zapela.

Prešeren tudi zaljubil se je ...
... v Julijo, ki je bilo lepo dekle.
Čeprav njegova muza je bila,
žal ljubezni mu ni vračala.

Maja Magdič in Tisa Julija Golob, 5. a

Jana Dokl, 8. a

NOVO LETO

Novo leto je prišlo,
veselje med ljudi razširilo.
Hitro, hitro nazdravimo,
ljubezen med ljudi zasejemo.
Zdaj leto 2020 pišemo
in vemo,
da nam skupaj bo lepo,
ker to leto prav posebno bo.

Emna Balta, 3. a

PESEM O PESMI

Besede nobene,
niti ene v moji glavi ni.
To všeč mi ni,
saj pesmi rada pisala bi.
Pesmi težkó je narediti,
saj navdih težkó je dobiti.
Kaj šele nadaljevati!
Zakaj ne morem rime napisáti?

A kar naenkrat mi je uspelo,
saj me veliko rim je v glavo zadelo.
To je prima,
ker se veliko besed zadaj rima.

Nia Bračič, 6. a in Alja Sedić, 6. b

PESEM

Ko pišem pesem,
jo na list naneseš,
samo naslov ji še dodam.

Zares vam priznam,
da pesmi skladati ne znam.
To je resnica
čista kot dojenčkova lica.

Če jo dokončam,
vesela sem,
zato si jo zapojem ali zaigram.

Ajda Brodnjak Ritoša, 6. a

NOGOMET

Rad ukvarjam s športom se,
saj za zdravje koristen je.
Nogomet najljubši je,
saj za žogo sem in tja podimo se.

Preigravam žogo sem in tja
in uženem igralca dva.
Golov zadenem res veliko
in žogo pošljem nazaj na sredinsko piko.
Nasprotniku vzamem skoraj žogo vsako
in rešim soigralčevo napako.

Po tekmi zmago že slavimo
in glasbo na ves glas vrtimo.
Vsi srečni slačilnico zapustimo,
saj takrat nove točke dobimo.

Rok Kukovec, 8. a in Martin Marinkovič Borovnik, 7. b

ROŽNATA VAS

Rožnata vas je prišla med nas
in z njo lep čas.
Takrat smo veseli,
saj ulice dišijo ter cvetijo.
Skupaj se zabavamo, plešemo in pojemo.
Ta čas nas pripelje v najlepšo vas.

Ajda Rojs, 4. b

Maja Kovačič, 3. b

Tara Gracija Kolednik, 3. b

Samanta Gabrovec, 4. a

ZMAGA

Zmaga ni poraz,
zmaga je veselje.
Če zmage si želimo,
se truditi moramo.

Za zmago se ne goljufa,
zanjo se po pravilih igra.
Vsi želimo zmago si,
a zmeraj le eden jo dobi.

V naprej napovedati ne moremo,
ali zmaga naša bo,
kljub vsemu pa lahko upamo.
VELIKO SREČE VSEM,
KI ZMAGE SI ŽELIJO!

Timotej in Tiana Mlakar, 5. a

MATERINSKI DAN

Komaj čakam,
da bo ta mamin dan,
to bo materinski dan.
Mama vesela bo,
ko šopek podarila ji bom.
Zato rožica zraste naj že,
da šopek ji naredim.
In naj zaželi si tisoč želja
in vsaj ena bo uresničena.
In to naj bo ta najlepši materinski dan.
Ko pa oči odprla bo,
s presenečenjem zelo zadovoljna bo.

Hana Kmetec, 4. b

PRIJATELJSTVO

Ko skozi okno gledal sem,
eno lepo ptico videl sem.
Kako lepo je s krili zaplapolala,
prelepa, lepa raca.

Od veselja mi je srce zaigralo,
ko videl sem,
da je zunaj vse nenavadno
zaplesalo.

Raco hranil sem veselo,
da srce je pobesnelo.
Raca v hipu je skakala
in ves kruh je pomazala.

Nato je prišel jezen labod,
kar kruh iz kljuna sunil je,
vsa žalostna je pobesnela
in mu z jezo gagati začela.

Labod ves žalosten in jezen
odplaval je drugam,
kjer race ni nobene.

Raca za njim se je pognala
in mu par krepkih besed dodala.
Labod se je obrnil
in se k njej vrnil.
Skupaj šla sta po jezeru
kot prijatelja v raju.

Tako prijateljstvo je zablestelo
in kar zažarelo.
Dolgo sta prijatelja ostala
in na vodi se igrala.

Taj Sledič, 6. b

SANJE

Sanje imaš lahko lepe.
Sanje imaš lahko grde.
Lahko sanjaš, da jahaš slona,
lahko z opico skačeš po drevesih,
lahko z žirafo pogledaš do oblakov.
Sanje imej rad!

Karla Dovšak, 2. a

JESEN

V gozdu na tleh listje leži,
veverica si išče lešnike tri.
Ptice odletijo v tople kraje,
mi pa nabiramo kostanje najraje.

Ko po gozdu se sprehajam,
ko lahko skačem po pisanem listju,
uživam.

Sredi gozda vidim zibelko leseno,
sedem nanjo, zaprem oči in
poslušam šumenje listja.

V daljavi zašumi,
v daljni cerkvici zazvoni.
Ozrem se v daljavo,
v to jesensko širjavo.

Šele takrat se zavem,
kako lepa je jesen.

Darma Fenos, 7. a

Maja Kovačič, 3. b

FRANCETOVO ŽIVLJENJE

V Vrbi se je rodil
in v 19. stoletju je bil.
V Kranju je zaslovel
in tam do smrti srečno je živel.

Rad fige je delil,
zato otrokom všeč je bil.
Veliko pesmi napisal je,
a le eno zbirko podaril nam je.

V prelepo Julijo zaljubil se je,
saj ta njegova muza je.
A potem z Ano živela skupaj sta
in tri otroke imela sta.

Danes otroci predstavljamo si ga
kot največjega slovenskega pesnika.
Za njegov praznik hišo v Vrbi si ogledamo
in tam v njegovo otroštvo se odpravimo.

Maša Salemovič, 6. a, Živa Žnidarič, 6. a, Andraž Mršek, 6. a

NENAVADNO

Matildini starši so malo čudaški,
o hčerki govorijo strašno grdo,
pred televizijo vsak dan jedo.
Nenavadno, zelo!

Tisa Julija Golob, 5. a

VEČNI POET

France Prešeren naš znani pesnik je,
3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem rodil se je.
Ko je odrasel, dober pesnik je postal,
veliko lepih slovenskih pesmi nam je dal.

Doktor Fig, fig so ga otroci poimenovali,
ker so se radi z njegovimi figami sladkali.
Pogosto iz Trsta France jih je naročil,
bil je vesel, ko je z njimi otroke razveselil.

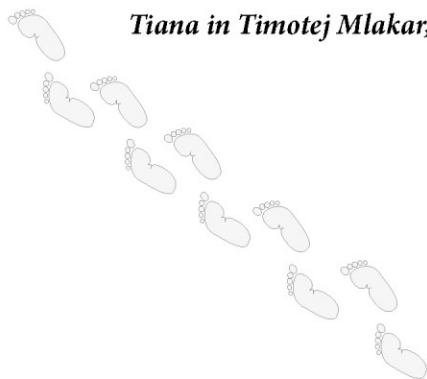
Pri rimanju njegova muza je bila –
samo ena in edina Julija.
Napisal ji je pesem, ki jo pozna vsak Slovenec,
slovesno glasi se Sonetni venec.

Doktor napisal je slavno Zdravljico.
Ko sedmo kitico pojemo,
pokažemo, da zavedni Slovenci smo.

Tiana in Timotej Mlakar, 5. b

SUNNY

Moja psička Sunny
je zelo zabavna,
po nosu me poliže,
s tačko me poboža,
uleže se na hrbet,
pomane si oči
in takoj nazaj zaspi.

Maks Kukovec, 2. a

PRIMOŽ TRUBAR

Po poklicu bil je duhovnik,
kadar je pisal zgodbe
pa pravi čarovnik.

Raziskoval je, tiskal vse možne reči,
res dobre knjige je znal napisati.
Če izumiš kakšno stvar, je to tvoj dar.
Trubar Katekizem in Abecednik napisal je,
za vse slovenske rodove ju ustvaril je.

Naš duhovnik vsako jutro pridno vstajal je,
zato njegova nova vera hitro širila se je!

Če si vsaj malo Primož Trubar tudi ti,
napiši dobro zgodbo, z njo očaral boš ljudi.

Že precej časa od njegovega ustvarjanja minilo je,
a dan reformacije za nas, Slovence,
pomemben praznik je.

Vita Bezdrob, 6. a

JAZ SEM KAČA

Jaz sem kača, ti pa ne,
jaz se plazim, ti pa ne,
vsak se me boji,
tebe pa nobeden!

Jaz sem kača, ti pa ne,
jaz jem miši, ti pa ne,

hitra sem, ti pa ne,
ne moreš me ujeti!

No, saj sem kača, ti pa ne,
majhna sem, ne vidiš me,
tebe pa vsi.

Timotej Mlakar, 5. b

Tisa Julija Golob, 5. a

Gaja Urek, 5. a

PRVI ŠOLSKI DAN

Ko septembra v šolo stopimo mi,
nam zvonec za začetek nove dogodivščine že zvoni.
Učenci pridni bomo,
zdaj k pouku se nam že mudi.
Najprej se spoznamo vsi,
saj novi na šoli smo mi.
Pogledamo predstavo o Piki Nogavički
in ravnateljica nas prijazno ogovori:
»Bodite pridni učenci
in ne zamujajte k pouku,
delajte naloge in naj učiteljica se na vas ne jezi.«
Bilo je pestro,
prvi dan je mimo,
veselimo se novega,
da skupaj se veliko naučimo.

Hana Kmetec in Tijara Zemljarič, 4. b

POČITNICE

Kakšen lep je dan, ko šola reče adijo nam!
Zelo veseli smo vsi, ker v šolo več nam treba ni.
Skupaj radi pojemo, plešemo ter se veselimo.
Skupaj radi smo vsi, ker delamo norčije mi.
Starši so veseli vsi, ker v službo več jim treba ni.
Doma se zelo zabavamo in na počitnice odkorakamo.
Počitnic kmalu več ni, zato otroci in starši žalostni smo vsi!

Pia Peršuh in Ajda Rojs, 4. b

ŠOLSKI ZVONEC

ŠOLSKI ZVONEC ZAZVONI,
MIHA PA ŠE SLADKO SPI.
MAMA ZAKRIČI,
MIHA, PA ŽE V KOPALNICO ZDRVI.
MAMA SPET ZAKRIČI:
»MIHA, A SE TI ŠE SPI?«
MIHA ODGOVORI:
»NE MAMI, V ŠOLO SE MI MUDI.«
V ŠOLO PRIDRVI,
UČITELJICA GA PA NAGOVORI:
»MIHA, A SI ZAMUDIL?
KDAJ SI SE PA ZBUDIL?«
MIHA ODGOVORI:
»MENI SE ŠE SLADKO SPI.«

Clea Haunholter in Eva Hvalec, 5. a

DAN KOKOŠKE ROZI

Kokoška Rozi zjutraj se zbudi in komaj čaka,
da na avtobus v šolo odhiti.
Rozi v šoli rada se uči
in s prijatelji po igrišču se podi.
Kokoška Rozi rada s kolesom se vozi,
najraje rola, še raje peš se sprehodi.
Zelo rada po gozdu hodi
in s skirojem na plesne vaje se vozi.
Zvečer zobke si umije
in se v odejo zavije.

Eli Tement, 4. a

PESEM O NAŠI DOMOVINI ZEMLJI

Voda je naš edini vir,
ki ga onesnažujemo,
s tem pa Zemljo in sebe uničujemo.

Zemlja je le en majhen planet,
ki kliče po pametnih ljudeh spet in spet.
Ljudje pa smo bitja neumna,
zato do nas narava je zadnja leta neizprosna.

Povzročili smo nevihte, taljenje ledu in poplave,
posledica tega je segrevanje zemlje.
Ljudje se tega zavedamo,
a ničesar ne spremenimo.

Preprečiti moramo Zemljin propad,
se pripraviti na vsak spopad,
saj na Marsu živeti ne znamo,
zato naše Zemlje ne damo.

LEGO KOCKE

Maj Žibert, 7. b

Lego kocke rabijo načrt,
drugače sem čisto potrť.

Rad sestavljam avtodom
in včasih tudi hiše,
na katerih piše:
Lego kock se ne briše!

Matija Mahorič, 2. a

S PRIJATELJI V ŠOLO

V šolo fajn je hodit peš,
še posebej s prijatelji.

Vedno drugega spoznaš,
če se s kombijem pelješ.

Prav je, če se dogovorimo
in v šolo z avtom skupaj odhitimo.

Katarina Gornik, 3. b

ENKRAT, KO BO OČKA MAJHEN

Enkrat, ko bo očka majhen,
ko bo ves igriv, ves zaspan.
To bo enkrat, kar en dan.

Enkrat, ko se bo očka jezil,
bo luč prižgal
in mežikal v levo in desno stran.
To bo enkrat, kar en dan.

Vzdignila bom prst in dejala
»hitro v sobo brž naredit domačo nalogo!«
Tako bo enkrat, kar en dan.

Ko bo noč se vzdignila,
bom dejala »hitro v posteljo!«
To bo enkrat, kar en dan.

Neža Habjanič, 3. b

Lea Julijane Ljubec, 8. b

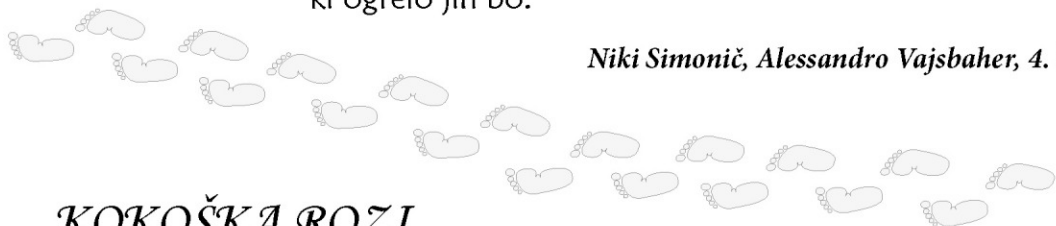
Jaša Hlupič, 8. a

SNEŽAK

Prvo kepo smo zgradili,
ta namesto nog bo.
Drugo kepo kotalimo,
ta namesto trupa bo.

V drugo kepo posadimo
črne gumbe tri.
Tretjo kepo smo nataknil,
ta namesto glave bo.

Otroci potem odidejo
na toplo mesto,
ki ogrelo jih bo.

Niki Simonič, Alessandro Vajsbaher, 4. b

KOKOŠKA ROZI

Kokoška Rozi spremlja te,
ko po svetu sprehajaš se.
Rozi spominja te, da veš,
da je v šolo dobro hoditi peš.
Kokoška Rozi ti pove,
vse se da in vse gre.
Rozi reče: »Naspi se čez noč
in ta ti bo dala moč.«

Ema Ganzer, 4. a

PRIMOŽ TRUBAR

On je naš velik človek.
Kdor ga pozna,
ga rad ima.
Kdor ga ne,
upam, da zanj izve.
Pisatelj je pisal knjige,
ki so včasih težko razumljive.
Pisal je v slovenskem jeziku,
katerega še danes govorimo
in se veselimo.
Super je, če imaš vse
in spoznavaš slovenske pisatelje.

Leila Bečirović, 3. b

VŠOLO

Ko v šolo greš peš,
čez prehod za pešce greš.

Kolo, rolka in skiro hitrejši so,
a koga briga, če zmagajo.

V kombiju res zabavno je,
ker tam prijatelji čakajo te.

Leila Bečirović, 3. b

S KOKOŠKO ROZI V CELEM TEDNU

S kokoško Rozi smo se sprehajali,
pogosto peš v šolo prihajali.
Skupaj smo se igrali
in na igrišču se smejali.
Skupaj cel teden smo si nagajali,
se učili in potili.

Nuša Arnuš, 4. a

RAKETA

V neskončnosti vesolja
se raketa izgubila je.
Išče svojo ljubo Zemljo,
a ne najde je.

Mimo Sonca, Lune, zvezd leti
in išče svoj planet.
Takrat se zvezdica utrne,
proti Zemlji poleti komet.

Raketa najde Zemljo in pristane
ter za vedno tam ostane.
Druge rakete na delu so zdaj,
naša počiva, ji ni všeč direndaj.

Tisa Julija Golob, 5. a

ŽIVALSKI DIRENDAJ

Muha leti, da plenilcem zbeži,
gepard teče, nič ne reče,
volk je našel mrhovino,
osa padla je v vino,
medved lovi zajce tri,
a eden mu zbeži,
krava muka,
ptiček čivka,
rakec našel je zaklad,
mene pičil pa obad,
račka se je utopila,
mačka pa si tačko zmočila,
koza bi mleko pila,
a kmetica ga je skrila,
ptiček padel je v lonec,
direndaja je zdaj konec.

SNEG

Pridi, pridi snegec,
da bom snežaka naredil,
pa bratca nakepal
in se po snegu podil.

Nace Kolar in Zen Fenos, 5. a

Aleks Pšajd, 2. a

Ema Lah, 4. b

Lara Simončič, 8. a

Matic Rutar, 8. a

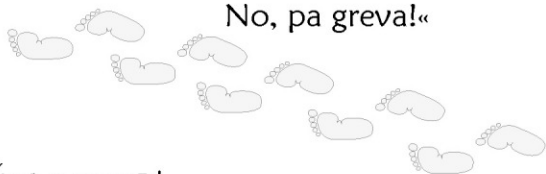
GREVA

Jana vpraša:

»Eva ali kam greva?

Mogoče kaj pojeva
v restavraciji Dreva?

No, pa greva!«

Eva Hvalec, 5. a

ŽALOST

Ko izveš, da žalost se zbudi,

moj jok me preplavi,

črn blišč pred oči mi hiti.

Nemočen si,

življenje dal bi ji

in ko veš, da ni pomoči,

se velik oblak nad tabo zvali

in kamen na srce se zvali.

Ko sonce se zbudi,

nad mano dež beži,

ko zbudim se,

grozno vse se mi zdi,

nič me ne razvedri,

le kaj je v tej žalosti.

Lea Krajnc, 5. a

POLOMIJA

V gozdu je bil lisjaček,
velik je bil kot en maček.
Hišica je bila velika kot mizica,
res je bila lepa hišica.

Ko pa enkrat konjiček prišel je,
zlomil je prav vse.
Zajček na drugi strani gozdička
ustrašil se je možička.

Vodica v kozarčku se je zatresla,
prej je bila res resna.
Na miško se je polila
in se še vedno jezila.

Tako se je dan končal
in priznam,
da bil res pravi je živ žav.

Mina Mahorič, 4. a

ŠOLSKI ZVONEC

Ko šolski zvonec zazvoni,
učiteljica v razred prihrumi.
Mi smo razigrani
in popolnoma nezbrani.
Učiteljica hudo nas pogleda,
tu res ni nobenega reda.
Mi se umirimo,
ker učiti se želimo.

Urška Pliberšek, 5. a

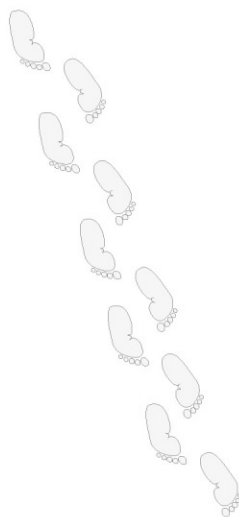
ZAJTRK

Vse se začne s kruhom,
na njega damo maslo,
ki je res krasno.

Nato je na vrsti med,
ki je res sladkosned.
Oreh namočimo vanj
in vse je kot iz sanj.

Ko si natočimo mleko,
nam ta steče preko.
Učitelji jezni so,
ker je mleko steklo preko.

Na koncu nam še samo jabolko pustijo
in še vedno besnijo.

DRUŽINA

Mami me razveseli,
ati me potolaži,
sestra mi lepo govori.
Ko se slabo počutim,
me vsi razveselijo
in strahovi odletijo.
Vedno se imamo radi
jaz, sestra in starši.

Mina Mahorič, 4. a

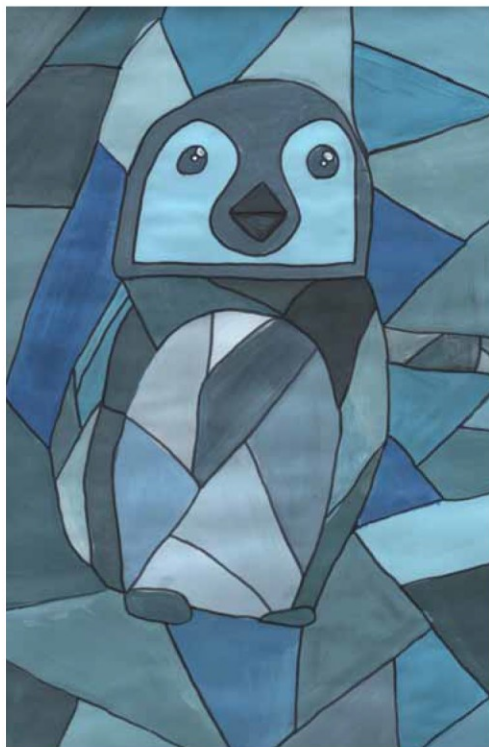
Kaja Katarina Taučer, 5. a

Nyree Zora Gurnick, 6. b

Tisa Julija Golob, 5. a

Tia Šarac, 7. b

Lin Gajšek, 3. b

KAJ JE TO?

Ko pogledaš skozi okno,
kaj je to?
To je nekaj,
kar ima rep nazaj,
uhlje pa naprej.
Le poglej, le poglej.

Tajda Grah, 5. a

VREME

VREME, TI SI MOJE BREME,
KO HODIM PO CESTI,
SE ZEMLJA ZAČNE TRESTI.
KO BURJA PRIHITI IN VETER ZAŠUMI,
ME STRAH PRELETI.
KO ZAGRMI,
ME DEŽ DOBI
IN MAVRICO NAREDI.

Blaž Kustor, Matija Kostanjevec, Lan Ozvald, 5. a

BOŽIČ IN NOVO LETO 2020

Spet je zima,
spet je mraz,
spet je tu božični čas.
Vsepovsod so lučke,
počitnice so tudi tu.
Juhuhu, ko pa božič mine,
pust je že kmalu tu.

Tina Majnik in Zara Rižnar, 3. a

ZIMSKE NORČIJE

Radi bi se sankali,
v šoli večkrat manjkali,
počitnice podaljšali
in si z igranjem čas krajšali.

Manj bi se učili
in se raje v sneg zapodili.
A snega nikjer ni,
se pa vseeno zabavamo vsi.

Iza Lazić, 2. b

MOJI KORAKI

Zjutraj zgodaj se zbudim,
dobro jutro vsem zaželim,
zaspane si oči pomanem
in prve korake naredim,
se oblečem in umijem,
tri korake naredim,
po zajtrku še čaj popijem
in veselo v šolo odhitim.

David Osterc, 2. a

IZGUBLJENA OVČKA

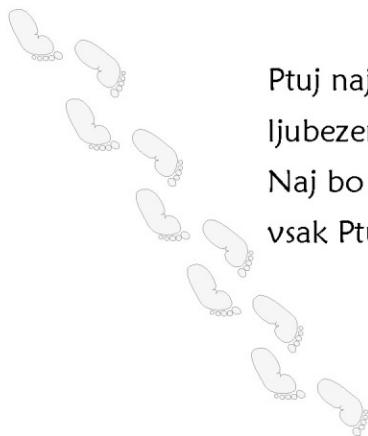
Ovčka skače, ovčka skače
prek voda, prek gora.
Ovčka skače preko travnika.
Ovčka je brez mamice,
brez jatice, brez čredice.
Mamica na skali čaka,
ovčka k njej veselo skače.

Rosa Brodnjak Ritoša, 3. a

OD POETOVIA DO PTUJA

Včasih Poetovio je bil,
zdaj se je v Ptuj spremenil.
1950 let ima,
rada ga ima Slovenija vsa.

Ptuj najstarejši je kraj v Sloveniji tej,
ljubezen do njega res nima mej.
Naj bo star ali mlad,
vsak Ptujčan ga ima rad.

Ema Ganzer, 4. a

Janez Šmigoc, 9. a

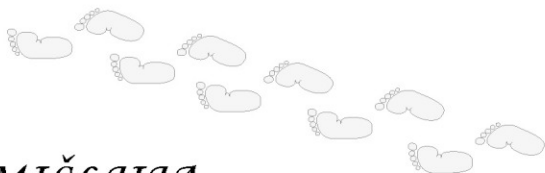

Aleja Horvat, 7. a

RIME

Kaj se rima na rime?
Mogoče zime, plime
in možno, da tudi rozine.

Se to rima na rime?
Možno da,
možno da ne,
možno je tudi,
da vi ne veste, če se.

Mina Mahorič, 4. a

DOMIŠLJIIJA

Domišljija zabavna je,
v njej vse živo se počne.
V domišljiji dolgčas ni,
ko skupaj smo vsi.

Domišljija čarobna je takrat,
ko v njo prispe čarobni škrat.
On igra se čisto z vsemi,
tudi če so gluhi ali nemi.

Ema Ganzer in Eli Tement, 4. a

NACE

Sprašuje se Nace,
je že hranil race,
kaj bi pa jedle,
mogoče pa knedle,
mogoče pa sir,
Nace, daj jim mir.

Nace Kolar, 5. a

UNIČEN PLANET

Uničena zemlja pred nami,
gorenje, plastika, vojna med nami!
Vse to smo naredili,
se popolnoma nič nismo naučili?

Vsa bitja trpijo,
se z vsemi močmi borijo,
gozdovi bodo pogoreli,
če mi bomo to dopustili.

Plastika oceane prekriva,
polarni medved bitko z ledom izgublja,
nafta morja onesnažuje,
nešteto živali nevzdržno vročino premaguje.

Zbudimo se, dokler je še čas,
sicer ta naš zeleni planet uničil bo tudi nas.

Luka Sarić, 6. b

LETNI ČASI

Listje odpade,
da sneg lahko zapade.
Sneg se stopi,
da pomlad zaživi.

Poletje prihaja,
pa tudi hitro odhaja.
Postaja hladneje,
jesen pa se smeje.

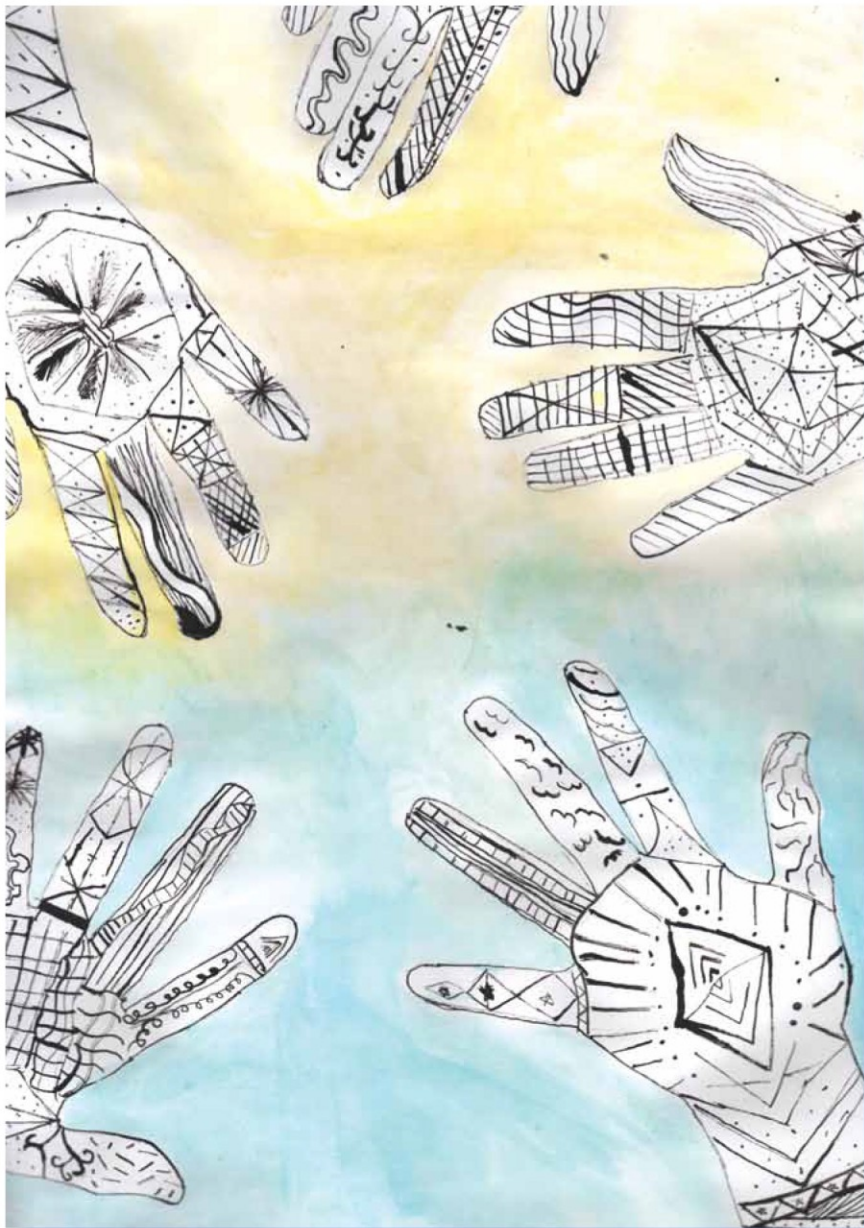
Dorina Bali, 2. b

UČITELJICA SANJA LAZANJA

UČITELJICA SANJA,
ZAKAJ STE LAZANJA?
TO SO RIME TAKO KOT
NATALIJA ROZALIJA,
METKA BALETKA,
MAČKA RAČKA,
VRT KRT,
FIŽOL STOL,
ZOB GOLOB,
KRAVATA COPATA,
JUHA MUHA,
BANKA ZANKA
IN
GUMICA FRULICA.

Gea Cartl, 2. b

Nyree Zora Gurnick, 6. b

ZGODBA 9. A

Leta 2011 na Olgici spoznali smo se mi,
že prvi šolski dan rumene rutice nadeli si.
Z razredničarko takoj smo se povezali vsi
in nova prijateljstva vzpostavili.
Veliko znanja smo pridobili,
na izlete pa nikoli pozabili.
Vsakega tehniškega, športnega ali naravoslovnega dne se razveselili,
saj pouku smo se izognili.
Za čim boljši rezultat na športno vzgojnem kartonu smo se borili
in se veliko različnih tekmovanj udeležili.
Testi in spraševanja stresni so bili za nas,
saj na njih smo morali biti pripravljeni ves čas.
Številni strah pred letalom so premagovali,
ko v osmem razredu v London smo se podali.
Na Rogli s smučanjem smo se spoznali,
v Ledni dvorani pa prvič na drsalkah stali.
V Termah Ptuj se plavalnega tečaja udeležili
in noči pod zvezdami se strašno veselili.
Veliko novih stvari spoznali smo mi
in znanja za življenje pridobili si.
Včasih učitelje preveč smo jezili
in si tudi kakšen vpis prislužili,
vendar verjamem, da so nas vzljubili
in se bodo težko od nas poslovili.
Na Olgici velik pečat smo pustili
in naših skupnih devet let nikoli ne bomo pozabili,
saj zelo dobra prijateljstva smo zgradili.

Stina Lah, 9. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

ISSN

ISSN (spletna izdaja)

Helena Ocvirk

dr. Renata Debeljak

Teja Pintarič

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Kelnerič Alekšander s. p.

140 izvodov

2670-4137

2670-4145

V Ptuju, februarja 2020

